

Beszámoló-Lettország

Beszámoló – Lettország

A tanuló neve: Szekerczés Anita

A tanuló osztályának megnevezése: 11.F

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: Lettország

Az Erasmus+ programban megjelölt város: Riga

Munkahely neve: Pullman Riga Old Town

Munkahely címe: Jekaba iela 24, Centra rajons, Riga, LV-1050

Munkahely telefonszáma: +371 67 815 444

Munkahelyen kapcsolattartó személy neve, telefonszáma: Valdis Vanadzins, +371 67 815 444

2022. szeptember 26-án indultunk két évfolyamtársammal, Lőrincz Emesével és Beregszászi Henriettával Lettországba, Rigába. Már a reptéren láttuk, hogy lesz társaságunk ugyanis Belgiumból 4 tanuló, Olaszországból 2 diák érkezett, a többiekkel csak a további hetekben és hónapokban találkoztunk. A reptérről egy nagyobb busszal vittek minket a szállásra.

Amikor megérkeztünk a kollégiumba, a harmadik szintre irányítottak minket, egy lakórész kaptunk a két belgiumi lánnyal, ők a kisebb, kétszemélyes szobát kapták meg mi pedig a nagyobb, négy személyest foglaltuk el. A lakórészben egy fürdőszobát biztosítottak számunkra, nem volt túl nagy, de öt lányra elégnek bizonyult. A szinten láttuk, hogy van egy konyha is, amit viszont az összes harmadikon lévő diákkal közösen kellett használnunk.

Megkaptuk a heti beosztást, 1 hónapon keresztül iskolába jártunk, ami a kollégiummal volt összekötve, így könnyen átjutottunk. Elmondták, hogy ingyen étkezést is biztosítanak a kollégiumban lévő kis büféből, illetve minden héten le kellett adnunk egy listát, amiből majd közösen főztünk, ugyanis hétvégeként a büfé zárva volt.

Az első hetek nagyon izgalmasan teltek, rengeteg programunk és látnivalónk volt, de csak sorjában. A második napunkon betekintheztünk Riga egyik legismertebb éttermébe, a White House-ba. Egy neves bartenderrel is volt szerencsénk találkozni, aki bemutatta a helyi különleges italokat, és egy borkostolón is részt vehettünk. Aznap volt egy kis szabadidőnk délután és én körbenéztem a városban, láttam a lettországi Szabadság emlékművet, ami a lettek életében egy igen meghatározó esemény volt.

A későbbiekben elmentünk egy nagy kirándulásra Carnikavába, ahol egy kalandos feladattal vártak minket. Egy erdőn keresztül sétáltunk és különféle fizikai és szellemi játékokban vettünk részt. Ezek után és egy hosszadalmas túra után megláttuk a csodálatos Balti-tengert. Itt mindannyian készítettünk fotókat és videókat, illetve mindenki feltérképezte a gyönyörű tájat. A következő napokban ellátogattunk a Museum of the Occupation of Latvia nevű múzeumba, ahol bepillantást nyerhettünk Lettország múltjába és fontosabb történelmi eseményeibe.

Amint említettem, a kollégium egy iskolával volt összekötve, itt 1 hónapig lett nyelvet és szakmai órákon vettünk részt. Később kiderült, hogy a lett nyelv nagyon komplikált és összetett nyelv, ezért rendkívül nehéz volt mindenkinek. Azt hiszem a köszönésen és egy pár alap kifejezésen túl nem jutottunk, de legalább megpróbáltuk.

Viszont itt nem álltunk meg mivel jöttek a szakmai órák, amik nagyon izgalmasan zajlottak, tanultunk egy kis lett konyhai kultúrát. Az ottani tanulókkal mondhatni minden órán együtt süttünk és főztünk. A tanórák vidáman és érdekesen teltek, általában elég hamar végeztünk is mindennel, úgyhogy az első hónapban elég sok szabadidőnk volt, amit természetesen mindannyian kihasználtunk. A kinti koordinátorok rengeteg programmal kedveskedtek nekünk, mint például a Karostai börtöni látogatással, ahol átélhettük milyen volt az egykori katonáknak szenvedni a bűneikért és ellenállásukért, vagy éppen az illúzió világába belecsöppenni.

Kis idő elteltével úgy gondolták egy hétre kiszakadhatnánk a városi nyüzsgésből a kis falusi életbe, ahol szintén nem mindennapi és élményekkel teli programokban vehettünk részt. Elmentünk egy kerámia műhelybe, ahol szebbnél szebb vázákat láthattunk és a körbevezetés végén mi magunk is készíthettünk egyet. Pár nap elteltével egy kisebb farmra is ellátogattunk, ahol először egy régen épült házat néztünk meg és a hölgy mesélt nekünk a történetéről is. Azután várt ránk egy rövid túra, ami egy mocsáron és egy erdőn vezetett minket végig, nekem nagyon tetszett, amikor a mocsáron deszkákból kirakott úton kellett mennünk.

Rengeteget szórakoztunk, míg a végére érkeztünk. Ezt követően egy finom ebédre invitáltak minket, ami beszélgetéssel és persze evéssel telt el. A visszaúton megálltunk egy igazán különleges helyen, ahol már a távolból lehetett látni azt a rengeteg kopjafát, mintha egy földöntúli helyre csöppentünk volna. Később visszaértünk a szállásra, kaptunk egy kis szabadidőt és én elmentem egyet sétálni a környéken, egy nagyon szép erdőn keresztül sétáltam, ami egy parkba vezetett és a parkból egy tóhoz, amin egy fehér nagy móló volt.

Az 1 hét elteltével visszautaztunk Rigába és mindenkinek elkezdődött a gyakorlat a különféle szállodákban, illetve éttermekben. Én a Pullman Riga Old Town 5 csillagos szállodájában kezdtem el dolgozni, ami egy nagyon csendes környéken helyezkedett el, nagyon szerettem reggel dolgozni menni, mivel elég egyszerűen odataláltam. Egy busszal mentem és besétáltam, ami a korai reggeleken jól jött, hogy felébredjek kicsit. Őszintén elmondhatom, soha nem szerettem még így valahol dolgozni, mint a Pullmanban.

A reggelek általában forgalmasak voltak, mindennap egy büfés reggeli várta a vendégeket, amit mi pakoltunk ki, az elején ott töltöttem a hétköznapijaimat, illetve a kis hátsó staff roomban, ahol napközben és a nap végén evőeszközöket políroztunk, szalvétákat hajtogattunk és más apróbb feladatokat láttunk el. A későbbiekben elkezdtek betanítani a többi napszakban történő étkezésre, ami az ebédet és vacsorát jelentette. Az ebédet nagyon szerettem csinálni, általában a terítés és a kiszolgálás változó volt, esetenként büfés ebédet szolgáltunk fel, máskor mi magunk vittük ki az ételeket. Ez inkább akkor volt jellemző, ha fontos cégektől jöttek hozzánk. Az ott töltött időm alatt leginkább napközben dolgoztam, de néha estére is behívtak, ami egyébként egy nagyon forgalmas időszak a hotelben. Általában ilyenkor került megrendezésre a legtöbb bankett, a vacsorák és a különböző találkozók.

Mindeközben a programok ugyanúgy zajlottak és szerencsére a többi diákkal is közel kerültünk egymáshoz így már külön is párszor elmentünk saját elfoglaltságot keresni. Egy este beültünk egy étterembe és majd elmentünk bowlingozni, ami nagyon jó volt. Rengeteg beszélgettünk és akkor éreztem, hogy közelebb került a kis csapat egymáshoz. Nemsokrára meglátogattunk egy szarvasparkot, ahol megetethettük őket és a történelmükről tanulhattunk.

A későbbiekben többször is meglátogattam a tengert, egyszerűen gyönyörű volt ahogyan hullámozott és amilyen csendet vont maga után. Ahogy beköszöntött a december minden fénybe és hóba borult, elképesztő látvány volt. Mindannyian készültünk a karácsonyra, még fát is

kaptunk, amit közösen díszíthettünk fel. Csináltunk mézeskalácsot és persze megtekintettük a helyi karácsonyi vásárt. Egy óriási nagy fa állt a vásár közepén, ami körül volt véve kis bódékkal, ahonnan a forralt bortól kezdve a karácsonyi ételekig mindent meg lehetett találni. Miután bevásároltunk, egy műsor nézhettünk meg ahol a helyi lettek előadtak egy kis karácsonyi mesét. Karácsony előtt nem sokkal elvittek minket egy étterembe, és egy jeges pályán csúszhattunk le egy óriás szánkóval. Ezek után eljött a karácsony napja, ahol mindannyian főztünk az estére és ajándékoztunk is. Én egy meleg takarót kaptam, aminek később a hűvös napokon nagy hasznát vettem. Másnap pihentünk és késő délután megbeszéltük, hogy találkozunk és megnézzük a Grincs című filmet. Jó érzés volt másokkal tölteni a karácsonyt, nem gondoltam volna, hogy majd ilyen közel kerülhetünk egymáshoz. Azon az estén tényleg olyanok voltunk, mint egy kis család. Szilveszter éjszakáján kimentünk a városba ünnepelni és a tűzijátékot megnézni.

A későbbiekben a munkán kívül nem csináltunk sok mindent viszont januárban a Belgiumból érkezett diákok hazamentek, ami nagy veszteség volt számunkra, hiszen ők tartották össze a csapatot. Az utolsó héten már kivirágoztunk és nagyon vártuk a hazautat. Ahhoz képest mennyi élmény és jó dolog történt velünk, már hiányzott a magyarországi élet. Azon a héten a lányokkal még közelebb kerültünk egymáshoz és kiélveztük az utolsó napokat. Még indulásunk előtt pár nappal elvittek minket a Laima múzeumba, egy szabadulósobába és egy étterembe is, ami úgy érzem egy remek lezárás volt mindannyiunknak.

Az utazás napján már csak az órákat számoltuk vissza és vártuk, hogy mehessünk. Az érzés amikor a repülő felszállt Rigában leírhatatlan. 5 hónap eltelt és mennyi élmény, mennyi tapasztalat és milyen sok baráttal lettem gazdagabb. Fájdalmas érzés volt tudatában lenni, hogy már nincs visszaút, de akkor már valahol megnyugodtam, mert megcsináltuk.

2022. 03. 10.